

Beëindiging verlengd tijdelijk dienstverband

1. Ontstaan en loop van het geding

Bij beroepschrift, ingekomen op 10 maart 2003, heeft appellante bezwaar gemaakt tegen de beëindiging van haar verlengd tijdelijk dienstverband met verweerster. Van verweerster is een verweerschrift ontvangen. Beide partijen hebben producties overgelegd. Op 16 mei 2003 heeft te Eindhoven ten overstaan van de Commissie de mondelinge behandeling plaatsgevonden. Appellante is daarbij in persoon verschenen, bijgestaan door haar vader en haar partner, de heer Namens verweerster is verschenen de heer, directeur van het Stafbureau van verweerster en mevrouw, juridisch medewerkster van verweerster, bijgestaan door de genoemde gemachtigde.

2. De feiten

Appellante kwam op 7 mei 2001 voor de duur van één jaar in dienst van verweerster, met uitzicht op een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde tijd, in de functie van medewerkster financiële administratie Stafbureau, met een werktijdfactor van 0,5425. In dat jaar heeft zij ongeveer drie maanden volledig gewerkt, de overige maanden was zij arbeidsongeschikt, met dien verstande dat zij wel in het kader van arbeidstherapie werkzaamheden heeft verricht. In verband met de ziekte van appellante besloot verweerster de tijdelijke arbeidsovereenkomst met ingang van 7 mei 2002 niet om te zetten in een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde tijd maar de overeenkomst met een jaar te verlengen, opnieuw met uitzicht op een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde tijd. Van 1 mei 2002 tot 15 juli 2002 was appellante 60% en daarna tot 5 september 40% arbeidsongeschikt. Vervolgens stagneerde het herstel en belemmerde haar ziekte (paniekstoornis) een goed functioneren. Op 8 augustus 2002 vond een functioneringsgesprek plaats tussen appellante en de heervan verweerster. Daarvan is een verslag opgemaakt. Uit dit verslag blijkt, dat verweerster van mening is, dat appellante kundig werk heeft geleverd. Verbeterpunten zijn de samenwerking en communicatie met de directeur Stafbureau (het gedrag van appellante werd als negatief-kritisch ervaren) en deze negatief-kritische houding wordt ook opgemerkt ten aanzien van de samenwerking en communicatie met appellantes collega's. Beiden hebben het functioneringsgesprek als open en zeer positief ervaren. In die periode was appellante gedeeltelijk arbeidsongeschikt.. In overleg met de ARBO-arts en verweerster is in oktober 2002 besloten te starten met een dagbehandeling in het ziekenhuis. Op 4 november 2002 startte de therapie. De verwachting was dat deze circa zes maanden zou vergen en dat begin 2003 gestart kon worden met het reïntegratieproces. Vervolgens bleek dat niet verwacht kon worden, dat appellante vóór 7 mei 2003 zodanig hersteld zou zijn, dat begonnen zou kunnen worden met het reïntegratieproces. In een reïntegratieadvies van van 27 januari 2003 wordt immers vermeld: "Gezien de bovenstaande informatie zal mevrouw de komende 6 maanden niet in staat zijn om werkzaamheden hoe dan ook te verrichten en kan er daarom van een reïntegratietraject in deze periode geen sprake zijn." Verweerster heeft daarop bij brief van 30 januari 2003, onder verwijzing naar artikel F5, lid 2 van de toepasselijke CAO-VO Limburg, aan appellante medegedeeld dat zij voornemens was het dienstverband per 7 mei 2003 te beëindigen. Medegedeeld wordt voorts dat aan dit ontslag een gewichtige omstandigheid ten grondslag ligt conform artikel F7, lid 1i van de CAO-VO Limburg. In de brief wordt melding gemaakt, dat, gelet op het veelvuldige ziekteverlof, slechts één functioneringsgesprek heeft kunnen plaatsvinden en dat in redelijkheid van verweerster niet kan worden gevergd dat zij het dienstverband verlengt en omzet in een dienstverband voor onbepaalde tijd, gelet op het ontbreken van een reëel perspectief op werkhervatting en rekening houdende met de gerechtvaardigde belangen van de organisatie. Bij brief van 5 februari 2003 is het (definitieve) besluit medegedeeld dat het verlengd tijdelijk dienstverband per 7 mei 2003 werd beëindigd. In deze brief wordt melding gemaakt van de kritiek die in het functioneringsgesprek is geuit op de samenwerking tussen appellante en haar collega's en de wijze waarop appellante met haar collega's en direct leidinggevende communiceerde.

Appellante maakt bezwaar tegen het ontslag, waarbij zij stelt dat zij van mening is dat ontslag is verleend op basis van ziekteverzuim. Verweerster is van mening dat het ontslag op goede gronden is verleend.

3. De motivering

Ingevolge artikel F3 lid 1, sub a van de toepasselijke CAO-VO Limburg 2002/2003 geschiedt het beëindigen van een verlengd tijdelijk dienstverband, niet zijnde een verlengd tijdelijk dienstverband in verband met vervanging, door opzegging. De betrokken CAO maakt geen melding van specifieke gronden voor een dergelijke beëindiging. Het door verweester genoemde artikel F7 van de CAO, vermeldende de gronden voor opzegging, is slechts van toepassing bij opzegging van een dienstverband voor onbepaalde tijd of tussentijdse opzegging van een dienstverband voor bepaalde tijd en geldt derhalve niet in het onderhavige geval. Derhalve zal de Commissie hebben te toetsen, of in casu, gelet op alle omstandigheden van het geval, de opzegging in overeenstemming met de redelijkheid is gedaan.

De Commissie stelt voorop, dat niet gebleken is, dat appellante niet naar behoren functioneerde. Met name het functioneringsgesprek biedt daarvoor, hoewel het enige aandachtspunten voor het functioneren van appellante bevat, geen aanknopingspunten. Wel kan de Commissie billijken, dat verweester het in de gegeven, onzekere, omstandigheden in het belang van haar organisatie niet heeft aangedurfd aan appellante een dienstverband voor onbepaalde tijd aan te bieden, zodat zij derhalve, teneinde te voorkomen dat een overeenkomst voor onbepaalde tijd zou ontstaan, genoodzaakt was het verlengde dienstverband voor bepaalde tijd te beëindigen. Daarmee kan de onderhavige opzegging van deze voor bepaalde tijd aangegane overeenkomst de redelijkheidstoets doorstaan. Het beroep is derhalve ongegrond.

Deze beslissing is genomen door drie leden, waaronder de voorzitter, nu het jongste lid in leeftijd van de zijde die het sterkst is vertegenwoordigd zich van stemming heeft onthouden (artikel 16 lid 4, bijlage V van de CAO).

4. Beslissing

De Centrale Commissie van Beroep voor het Katholiek Voortgezet Onderwijs,

Recht doende,

Verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gegeven te Eindhoven op 16 mei 2003 door mr. H.P.H. van Griensven, voorzitter, mr. J. Drijkoningen, drs. C.P.J. Hoornick en Th.M. Dorn, leden, in tegenwoordigheid van mr. H.P.G. van Eupen, secretaris.